

Vrijheid van meningsuiting

In Nederland mag je 'alles' van en over een ander zeggen, al of niet gefundeerd. Zelfs godslastering is kortgeleden uit het strafrecht gehaald. Of zo iets altijd verstandig of fatsoenlijk is, is iets anders. (Belediging en smaad zijn soms strafbaar.) Ongeveer het enige wat echt niet kan, is de draak steken met de Holocaust. Zelfs ontkennen daarvan is strafbaar. Islamieten vinden dat je ook geen grappen mag maken over Allah of zijn profeet. Is dat in te voelen? Radicale moslims voeren dat ten minste aan om gruweldaden te mogen verrichten zoals een redactie van Charlie Hebdo in Parijs uitmoorden.

Dat Joden 'gekwetst' worden door te schimpen op, of ontkennen van, de Shoa is logisch: in de tweede wereldoorlog zijn zes miljoen van hen, naast homoseksuelen, jehova's getuigen en Roma's, uitgemeord in vernietigingskampen. Hele families zijn verdwenen, en die nog overgebleven zijn, hebben jaren in angst gezeten, opgesloten op een onderduikadres en bleken na de oorlog nauwelijks nog familie te hebben.... Jodenvervolgning is eeuwen oud. Aan de Holocaust kunnen zij niet denken zonder **ernstig lijden**. Daar hebben gooiën geen notie van. Mensen blootstellen aan lijden is verboden, vandaar.

Hoe zit het met christenen? De 'echte' christenen vinden dat je niet met God mag spotten: "Gij zult mijn naam niet ijdel gebruiken" is een van de Tien Geboden. Nu is het helemaal de vraag wat dat precies is. Ik vind het veel erger als iemand zegt: 'We zijn allen in Gods Hand' als hij zich bewust aan gevaren blootstelt (door atoomwapens te plaatsen bijvoorbeeld) dan een 'flinke knoop' als er iets kleins mis gaat. Hoe dan ook, in ons recht is het niet strafbaar. Maar hoe voel je je als iemand openlijk het bestaan van een van je belangrijkste inspiratiebronnen: Jezus, loochent? Ik heb het een keer meegemaakt dat ik, bij het verlaten van een moskee, aangesproken werd door een stelletje moslims (van een andere moskee) die dat

deden en mij uitnodigden, compleet met folder, voor een discussieavond waar bewezen zou worden dat Jezus nooit bestaan heeft. Ik kon hen alleen afschudden door te vragen wat er zou gebeuren als ik dat over hun profeet zou zeggen..... Dat ging met enige stemverheffing, maar het kwam geen moment in mij op om geweld te gebruiken (al was ik een kop groter). In het omgekeerde geval ben ik daar niet zeker van!

Maar, waarom zijn moslims dan zo ongelooflijk gevoelig voor beledigingen (geheel binnen onze wet) van 'de profeet' en van henzelf? Ik denk daar al lang over na en kan niet verder komen dan dat hun geloof hen onderdrukt! Dat geldt haast voor alle religies als je maar fanatiek genoeg bent, maar zo sterk als in de Islam...

Islamieten mogen haast niets: ze moeten hun lichaam (waar toch veel plezier aan te beleven is en waar je een groot deel van je creativiteit mee vorm geeft) bedekken, ze mogen elkaar niet aankijken, (onschuldige) seksualiteit is verboden, ze moeten vijf keer per dag uitgebreid bidden, geen tekeningen maken van concrete zaken en zo nog het een en ander. Een waar keurslijf. Ze mogen niet genieten. Bovendien geldt een strikte onderlinge hiërarchie waardoor respect wordt afgedwongen en 'eer' hoog in het vaandel komt te staan. Zoontjes worden als ware godjes behandeld en mogen over zusjes en moeder heersen. In zo'n cultuur moeten veel zaken 'stiekem' gedaan worden om nog enigszins aan je trekken te komen.

Als je dan al die heidenen om je heen openlijk ziet genieten van de voor hen verboden verlangens, wordt je jaloers: *die heiden mag dat niet!*

Wat gebeurt er met je als je nog nooit schaars geklede of naakte vrouwen te zien hebt gekregen en je op een Nederlands strand komt... Ik weet nog dat ik als man-in-de-dop opeens met vrouwelijk naakt werd geconfronteerd. Ik werd bang maar het was zo spannend. Toen Janneke met haar grote tieten tegen een klasgenoot stond te bonken werd ik stik jaloers maar wist ook dat ik me in zijn plaats ook geen raad geweten zou hebben. Zo iets moet het zijn: angst voor het onbekende dat de controle over jezelf aan het wankelen brengt, en het is **v e r b o d e n !** Het duurt toch nog een jaar of tien voordat je in "zo'n geval als Janneke" tegen haar zou zeggen: 'doe het nog eens...', of als een meid (in gezelschap) het echt niet met je eens is en zegt: 'gij kunt m'ne kont kussen' je kunt antwoorden: 'doe je

broek maar uit'. Dat soort gewaagde spelletjes zie ik een moslim nog niet doen of hij moet wel erg geseculariseerd zijn.

En dan die eer... Een meisje dat naar een jongen lonkt wordt door haar broer afgestraft en als ze stiekem een verhouding heeft, heeft ze kans vermoord te worden... Eerwraak! De eer van de familie stond op het spel.

Ik heb eens een Iraakees - in het felst van de oorlog daar - horen zeggen dat hij liever zijn gezin zou verliezen dan zijn eer... gewoon voor de TV . Daar begrijp ik helemaal niets van. Wat een egocentrisme!

Toen ik een goede Iraanse vriend aan de telefoon vertelde dat dominee Hessels zich had vergrepen aan een vriendin van ons, was zijn reactie: 'Hij moet dood'. Weliswaar is seksueel misbruik binnen een pastorale relatie strafbaar, en ik heb er hard aan meegewerkt dat hij gestraft zou worden, maar dood.... In sommige Islamitische landen zou de **vriendin** gedood worden! Stenigen. Dat deden ze in de tijden dat het Tweede Testament werd geschreven. **Waar is de liefde in de Islam?**

Islamiëten beschouwen mensen uit een christelijke cultuur als slapelingen: ze misbruiken de naam van hun God en zijn profeet Jezus en doen er niets aan als er kwalijke dingen over hen wordt gezegd. Ze maken zelfs cartoons over Jezus of misbruiken Hem in een one man show. Dat is heel gemakkelijk: je doet Hem een aureool op het hoofd zoals bij de Vlaamse primitieven en hangt eventueel nog een wit laken om de schouders... Oh ja, je mag zelfs een schilderij of een beeld van Hem maken! Ook in de kerk, juist dáár...

Ik vertel hen dan dat Hij door kruisiging om het leven is gebracht, op de meest oneervolle manier dus. Hoe zou je hem nog kunnen beledigen? Bovendien wist Hij dat het zo met Hem zou gaan omdat Hij de onvoorwaardelijke liefde predikte en de Joodse machthebbers openlijk tegen de schenen schopte: Hij betichtte de clerus zelfs van ongelof!

Nu was het in zijn tijd ook al de gewoonte om elkaar te 'onderwijzen' in het geloof, maar Jezus (de timmermanszoon uit Nazareth of all places) zag er niet tegenop het gezag te bekritisieren. Cartoons werden er nog niet gemaakt in die tijd anders zou Hij best een cartoonist geweest kunnen zijn...

Aha, nu zijn we er! Waarvoor dient al die tegenspraak en dienen die cartoons en andere pesterijen van de machthebbers? Toch om machtsmisbruik aan de kaak te stellen? Wat is er trouwens leuker dan met grappen en grollen je eigen cultuur te bekritisieren? Spaar jezelf daarbij niet zou ik zeggen. Is dit niet de basis van onze democratie?

Vroeger stelde een koning of keizer zèlf zijn (hof)nar aan! Hij stelde zelf zijn positie en die van zijn adviseurs onder kritiek voordat het al te serieus werd. Google maar eens op 'nar'. Direct achter Nationale ArbeidsRaad staat een fraaie uitleg over de positie en functie van de nar. Narren waren hun leven ook niet altijd zeker als zij het 'te bont' maakten, maar dat is eeuwen geleden.

'De macht' wordt in de eerste plaats gecontroleerd door het parlement, de Tweede Kamer, in de tweede plaats door de journalistiek. Journalisten verspreiden niet alleen het nieuws maar stellen ook kritische vragen aan ministers, kamerleden en zakelijke machtshebbers. Zonder goede journalistiek geen democratie!

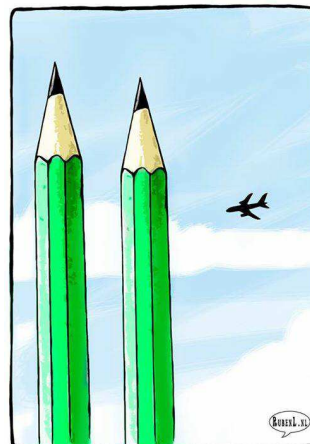
Er zijn echter onderwerpen die een pittiger benadering nodig hebben. Youp van 't Hek schreef een serie columns over de slechte service van Vodafone bijvoorbeeld. Daar lustten de honden geen brood van. Andere onderwerpen kunnen beter aan de kaak gesteld worden met een tekening, een cartoon. Indertijd: vader & zoon, pa natuurlijk een vette VVDer en de zoon mager en links. Om de beurt kregen ze hun vet, afhankelijk van de politieke actualiteit.

Fokke en Sukke over de medische zorg, etc.

Vaak zijn humor en cartoons leuk en ontlokken ze een lach en soms komen ze heel hard aan bij degene die beschimpt wordt. Die doen vaak meer dan louter tekst.

In onze democratische samenleving moet je jezelf 'wapenen' tegen kritiek! Als je zelf kritisch bent op het gedrag van anderen, moet je soms incasseren. Dat is niet altijd leuk maar ook ik moet wel eens op een hardhandige manier gecorrigeerd worden....

Het aardige van het tegenover elkaar stellen van meningen is *dat je er iets van kunt leren!* Dat is althans mijn (democratische) opzet. Het mag best heftig toegaan als je emotioneel bij het onderwerp betrokken bent of er een groot belang bij hebt, maar tegenwoordig lijkt het wel of je **identiteit** aan een mening verbonden is, zo van... "Ik heb vrijheid van meningsuiting en ik vind het zus-en-zo en daarmee basta. Kop houwen... ". Het wordt een geloofsartikel waarmee je in een hokje gestopt wordt: als je een zwarte Zwarte Piet wilt, zul je ook wel tegen abortus provocatus en euthanasie zijn, of dergelijke onzin.

Hoe weinig humor er is overgebleven, blijkt uit de volgende voorvallen in oktober 2016:

Als Johan Derksen de politieke partij Denk aanvalt en van Sylvana Simons zegt dat ze bij RTL 'zo trots als een aapje' het een en ander te berde bracht... (daarmee twee gezegden: 'apentrots' en 'zo trots als een aap met zeven lullen' verwarrende, althans dat zei hij later, niet geheel geloofwaardig overigens) wordt hij aan de schandpaal genageld.

Even later zegt de radio-3 diskjockey Giel Beelen en pasent bij een serie apengeluiden op een opname: 'Rustig Sylvana', waarna helemaal de pleuris uitbreekt en hij zich voor De Wereld Draaid Door uitvoerig moet verontschuldigen.... Nu vraag ik je... Het is duidelijk dat de mooie Sylvana zich regelmatig irritant gedraagt, zelfs tegenover Martin Simek in DWD. Ze roept grappen over zich af maar kan kennelijk niet incasseren!